

Приморске Новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА XVI

БРОЈ 298.

15. ЈУН 1986.

ЦИЈЕНА 30 ДИНАРА

ИЗБОРНА СКУПШТИНА ТУРИСТИЧКОГ САВЕЗА

Активирати туристичка друштва

* УСВОЈЕН ИЗВЈЕШТАЈ О РАДУ У ПРОШЛОЈ И ПРОГРАМ ДЈЕЛОВАЊА У ОВОЈ ГОДИНИ ЗА ПРЕДСЈЕДНИКА ВЛАДИМИР СТАНИШИЋ

КРАЈЕМ МАЈА одржана је изборна сједница Скупштине Туристичког савеза општине, која је усвојила извјештај о раду у прошлој години, програм рада за 1986. и финансијски план за ову годину.

Рад Савеза у протеклој години добио је позитивну оцену, због добрих резултата које је постигао у развоју туризма на подручју општине, а посебно због добре сарадње са ООУР из области угоститељства, комуналним организацијама као и органима Скупштине општине. Поред низа акција које су спроведене на припреми туристичке сезоне, велика пажња је по свећена пропаганди. Туристички савез је остварио чврсту сарадњу са Туристичким савезом Југославије и Црне Горе.

Програм рада за ову годину је веома амбициозан и до сада се углавном реализовао што је предвиђено да се уради. Приватни смјештај постаје све интересантнији и за стране госте, који углавном траже апартмане. Туристички савез је и до сада по магао у организовању овог вида смјештаја — организовао састанке на којима се расправљало о проблематици у овој области, организовао рад на категоризацији и вршио друге важне послове у вези са тим. И у будућем Савез ће бити активан на овом пољу, тражиће начина да се култура издаваоца лежаја по дигне на већи ниво, јер се у посљедње вријеме запажа „губљење” гостопримства које је некада било пословично за наш крај. Такође би требало побољшати пријавно-одјавну службу јер добар

С. Г.

СУСРЕТ ГАРИБАЛДИЈЕВАЦА

Почетком јуна гости СУБНОР Црне Горе били су бивши гарибалдијци из средње Италије, који су се борили у саставу НОВ Југославије. Сусрели су се са бившим југословенским логорашима, који су 1943. године, рушећи логорске киице (било их је око 500) и у немогућности да се врате у домовину, да наставе борбу за њено ослобођење, укључили се у италијански покрет отпора.

И једни и други назив гарибалдијци добили су по имену националног бораца за јединиње Италије у другој половини 19. вијека, Бүзепе Гарибалдија.

Један од повода за овај сусрет био је филм нашег синете Предрага Голубовића — под називом „Капетан Рива”. Тема филма је укључивање бившег италијанског официра у редове народноослободилачке борбе у борби против њемачких фашиста. Погинуо је славно у борби са Њемцима, 18. октобра 1943. године у Лијевој Ријеци.

Бивши борци и антифашисти из Италије са саборцима из Црне Горе обишли су Цетиње, Титоград, Колашин и друга мјеста до Иванграда где су се пушком у руци борили против њемачке и фашиста. У Пљевљима су обишли споменик Гарибалдијцима, који је прије неколико година открио тадашњи предсједник Италије Сандро Пертини.

Гостима је приликом боравка у Цетињу приказан филм „Капетан Рива” у продукцији „Зета филма” из Будве.

Д. Н.

ТУРИСТИЧКИ БАРОМЕТАР**КАО И ПРОШЛЕ ГОДИНЕ**

НАКОН ВЕОМА ДОБРЕ ПОСЈЕТЕ коју смо регистровали током маја, на нашу ривијери је првих дана јуна за биљежена извесна туристичка осека. Један од разлога што су страни туристи, ако с тако може рећи, делимично заobilazili јужни Јадран, па наравно и будванску ривијеру, је тај што су суцијене ванпансиона знатно порасле и у поређењу са Грчком и Шпанијом, осјетно су веће. Тако кажу одговорни у „Монтенегротуристу”.

Истини је да су ванпанционске цијене доста високе, али ипак нису такве да би одбила странце, кажу у

„Монтенегротуристу”. — Ето, стање се већ поправило, послије 10. јуна. У нашим хотелима који се налазе на подручју од Пераста до Улциња тог дана је боравило 11.550 гостију што је на никој посјету у исто вријеме прошле године. Ако се има у виду да је прошлогодишња сезона била рекордна, као и то да је још предсезона, не ма места незадовољству.

Изванредну посјету биљеже туристичко насеље „Словенска плажа”, и хотелски комплекс на Великој плажи, а веома добро су посјећени хотели у Бечићима, Светом Стефану и Петровцу, као и објекти „Авала”.

СЈЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ**СЕЗОНА — ПРВА БРИГА**

ДЕЛЕГАТИ СВА ТРИ ВИЈЕЋА Скупштине општине општина и чистоћа, посебно са бдјевање водом у љетњим мјесецима, ПТТ везе, снабдијевање електричном енергијом и одржавање јавне расvjete.

Посебна пажња поклоњена је остваривању програма мјера и акција на припреми овогодишње туристичке сезоне. Један од закључака је да се у овом важном и одговорном послу каснило, па да се убудуће са таквом практиком мора престати. Јер, како неко рече: — Припреме за сезону не могу и не смију бити сезонске, треба схватити и прихватити да оне морају да трају цијелу годину.

И даље као проблеми остају комунална хигијена и чистоћа, посебно са бдјевање водом у љетњим мјесецима, ПТТ везе, снабдијевање електричном енергијом и одржавање јавне расvjete.

Истакнути су проблеми у локалном и међумјесном саобраћају, пружању здравствених и апотекарских услуга, одржавању јавног реда и мира и коришћењу градске луке. Посебан акцент дат је на организовању противпожарне заштите.

Усвојен је програм ради Скупштине општине до априла 1987. године и донијето више одлука.

Д. Н.

У „Монтенегротуристу” очекују бољу посјету у другој половини мјесецада када ће бити попуњени сви капацитети. Гости увек су стижу и у собе домаће радности. За сада су то мањом странци који преко туристичких агенција закупљују апартмани. Но, кроз неколико дана се очекује масовнија посјета гостима из наше земље који по традицији прво сачекају крај године, а онда се спремају за море. Колико ће их ове године бити, с обзиром да су цијене доста високе, а стандард све слабији тешко је рећи, или из ООУР за домаћи туризам поручују да нема разлога за стрепњу.

С. Г.

У ОВОМ БРОЈУ:

● НОВИНЕ У РАДУ ИЗВРШНОГ ОДБОРА СО

Страна 2.

● СЛЕЂАЊЕ НА БЕЛВЕДЕРСКЕ ДОГАЂАЈЕ

Страна 3.

● ОСВРТ НА СТВАРАЛАШТВО БОШКА БОГЕТИЋА

Страна 7.

НОВИНЕ У РАДУ ИЗВРШНОГ ОДБОРА СО

У КРЕИРАЊУ ОДЛУКА УЧЕСТВУЈУ И ГРАЂАНИ

ВИШЕ ПАЖЊЕ друштвеним дјелатностима

РАДНИ ЉУДИ И ГРАЂАНИ НАШЕ општи-
не убудуће ће бити обавјештавани о најважни-
јим питањима која ће бити на дневном реду
сједница Извршног одбора Скупштине општи-
не. Плакатима (а касније вјероватно и на други
начин) грађани ће бити обавјештавани о чему
ће расправљати и одлучивати Извршни одбор,
гдје се могу упознати с материјалом припрем-
љеним за сједницу, гдје могу дати своје миш-
љење и предлоге прије сједнице. Поред плака-
та, мјесним заједницама, организацијама удру-
женог рада и другим институцијама, доставља-
ће се материјал припремљен за сједницу.

Ово би, најкраће речено, била прва новина у раду Извршног одбора, која је „запела за око“ појавом плаката на улицама прије пар не дјела била изненађење, јер су извршни органи власти прилично затворени за јавност.

— Та отвореност према грађанима није ништа чудно. Оцијенили смо да је због и сувише наглашене улоге Извршног одбора у поступку предлагања и доношења скупштинских одлука, неопходно нешто измијенити и афирмисати начела демократизације и јавности рада. Морамо обезбиједити благовремену обавијештеност грађана о најважнијим питањима о којима се расправља на сједницама Извршног одбора, како би се они активно укључили већ у поступку иницирања и утврђивања нацрта одређене одлуке или акта, а не да се као досад да се укљујују тек у фази расправе о предлогу, када је теже давати и усвајати њихове примједбе. Такав начин рада, убијећени смо, побољшаће квалитет рада Извршног одбора и више заинтересовати грађане за учешће у делегатском одлучivanju у Скупштини општине — каже Свето зар Маровић, предсједник Извршног одбора.

Осим обавјештавања о сједницима, у Извршном одбору планирају још неке новине које ће допринијети већем утицају радних људи и грађана на рад и одлучивање овог органа. Предвиђа се одржавање сједница Извршног одбора сваке прве седмице у мјесецу у различитим срединама у општини (организације удруженог рада, мјесне заједнице, друге организације, заједнице и институције) а на дневном реду би била питања која највише интересују конкретну средину. Поред тога, Извршни одбор ће издавати и информативни преглед о свом раду и раду општинских организација.

Да би што квалитетније остављао повећани обим задатака, формирало је седам ко мисија Извршног одбора (за економску политику и привредни систем, за комунално-стамбену дјелатност, за другу штвено-политички систем и организацију управе, за другу

основи ликовни спектакл у коме би учествовало више сликара и дизајнера који би радили јавно на платним и јавним објектима. Други спектакл би био само условно књижевног карактера и обухватио би поноћне књижевне разговоре и полемике истакнутих књижевника и културних радника који би се одвијали на отвореним просторима. У Извршном одбору оцјењују да би ови и слични културни програми (неформалне посеришне, музичке и ликовне групе...) били атрактивни фактор туристичке понуде и да би требали добити подршку и спонзорство туристичких организација, посебно агенција „Моћиенпроекспрес“, „Компас“ и других.

ЈАДРАНСКИ САЈАМ

ИЗЛОЖБА ЗЕМАЉА У РАЗВОЈУ

КРАЈЕМ МАЈА на Јадранском сајму отворена је 12 по реду изложба земља у развоју са темом „Туризам и народ на радност“. Овом приликом излагало је десет земља: Египат, Филипини, Гвинеја, Индија, Индонезија, Малезија, Мексико, Бангладеш, Нигерија, Пакистан, Кипар, Перу, Венецуела, Зимбабве, Шрли Ланка, Тајланд, Тунис, Уругвај, Боливија и Еквадор, а са југословенске стране представљене су и општине.

Директор Јадранског сајма, Јанко Ражнатовић поздравио је све присутие, а у име града домаћина, госте је поздравио предсједник ИО, Светозар Маровић. Овогодишњу изложбу отворио је предсједник Комитета за односе са инострanstвом, СР Црне Горе, Миленко Стефановић. Он је овом приликом између осталог рекао: „Добро је позната улога туризма у друштвено-економском развоју, затим зближавању и међусобном разумевању народа и земаља.

OCBPT

ОНИ И МИ

НА ПРОТЕКЛИМ састанцима око „слушаја” ставог града Будве, тачније око подршкунштвљавања дјелова или цијелих приземља у њему, говора је било доста и делегати два скупштинскавијећа су тај „Гордијев чвор” пресејали за најбољи могући начин.

Није нам циљ да се, у овом кратком осврту, враћемо на све оно што се са свим тим догађајема. Јер, о томе постоје записници, материјали, и на kraju одлуке.

У свој тој расправи, између осталог, сметала је једна ствар: често се, наиме, у дискусијама чуло — „они“. Оно прво се односило на званичнике и њихова мишљења и ставове у вези са овим питањем од животног интереса за даљи развој туризма у Бугарији, а тиме и њеног даљег проспиритета. Они други су били власници зграда који су сматрали, многи се и данас тако понашају, да су им нарушено

на грађанска и друга права.
И, то треба нагласити, сва та расправа вођена је најдемократскији начин, за самоуправно социјалистичко друштво. Свако је могао да каже своје мишљење, али је то, друштвени интерес предвагнуло.

Сметало је што су те двије замјенице упорно понављали и чланови Социјалистичког савеза (то смје ваљда сви) а и чланови Савеза комуниста. Можда је такво понашање појединача остало неизвестно, а није требало. Јер, ако смо „ми“ нешто и неко трећи, требало је и рећи ко и шта.

Лично сматрамо да би се на неком од наредних састанака тој подјели могли повратити, па јасно и гласно рећи шта су таква понашања значила и представљала. Јер као припадницима самоуправног социјалистичког друштва интереси су нам, ваљда, исти и заједнички.

П. Н.

АНКЕТА СА СТРАННИМ ТУРИСТИМА

У ТОКУ ЈУНА, ЈУЛА, АВГУСТА И СЕПТЕМБРА ове године, на подручју наше општине спровешће се анкета о страним туристима чији је циљ добијање података о пројектираној дневној и укупној по трошку и структури потрошње страних туриста у нашој земљи.

Резултати ове анкете која се проводи у читавој земљи (а у Црној Гори у приморским мјестима и Титограду) послужиће и за проучавање квалитативних карактеристика иностраног туризма код

анкетом ће се прикупити и други значајни подаци (на чин, сврха и мотив доласки, утицај средстава пропаганде на опредељивање за мјесто летовања, итд.) везани за путовање и боравак страних туриста у Југославији. Анкети рани туристи ће, такође, да ти и своје оцјене боравка и нас, као и за концепирање политике развоја туризма. Иначе, ово је пета по реду анкета која се спроводи по истој методологији, па ће ње ни резултати користити и за анализу промјена у области потрошње страних туриста од 1976. године када је спроведена прва анкета.

УОЧИ ПРОСЛАВЕ НА БЕЛВЕДЕРУ

СЈЕЋАЊА ЛУКЕ ЂУРАШЕВИЋА

Лука Ђурашевић

Лука Ђурашевић је једини живи учесник с подручја наше општине на великом првом збору на Белведеру, 26. јуна 1936. године.

Како што је познато, овом догађају, који је у историји црногорског народа заузет по часно место међу највећим и најзначајнијим политичким манифестацијама, предходио је низ догађаја, који су, та-корећи, били његова „увертира“. То је, прије свега доношење Закона о заштити државе, полицијске провале у Партији, након чега су услиједила хапшења и прогони који су, злостављање и тортура по тамница мајсторија синова и кћери наше земље.

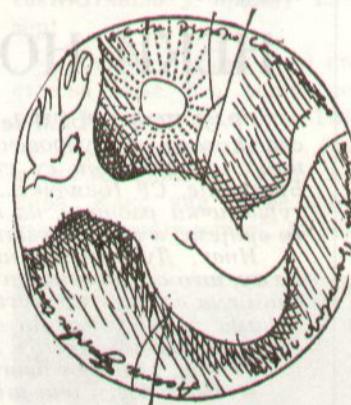
Од неухапшених комуниста у Црној Гори формирано је првобитно партијско руко водство које је одлучило да се сазове велики народни збор на Цетињу. Формиран је и иницијативни одбор, који је одредио и дан одржавања збора. Упућен је и проглас на роду под називом „ПОЗИВ НА ПРОТЕСТНИ ЗБОР НА ЦЕТИЊУ НАРОДА ЦРНЕ ГОРЕ И ПРИМОРЈА“. Но, власти су у задњи час забраниле одржавање збора у Цетињу, па је Иницијативни одбор доносио одлуку да се збор одржи на Белведеру.

Поводом прославе педесетогодишњице овог догађаја, која ће се одржати 22. јуна на Белведеру, разговарамо са

Луком Ђурашевићем првобицем, најстаријим комуництом у нашој општини и једним живим свједоком ових догађаја из бивше светостефанске општине.

— Отишао сам на Збор, заједно са мојим сељанином, по којим Ником Анђусом, народним херојем. Били су то тешки дани за комунисте и партијски рад. Полиција је већ била провала петровачку партијску ћелију и похапсила готово све комунисте и њихове симпатизере. То је и омело наше припреме за масовно учешће на Збору. Жандарми и полиција врели су на сваком кораку. Ја и Нико смо преко Брајића дошли на домаћинство Цетиње. Ту нас је полиција зауставила и казала да тога дана није до звољено улазити у Цетиње. Није нам преостало ништа друго него да се упутимо ка Очанићима. У селу Мариновићи смо се повезали са Филипом Мариновићем ондашњим путаром на путу Будва — Цетиње. Филип је и данас жив — послије ослобођења је пензионисан као надзорник пута. Он нас је спровео до Белведера. Повратак је био тежи него одлазак. Полиција је, послије крвавог обрачуна са горјечким народом, јурила учеснике, нарочито комунисте. Ми смо се некада пребацили преко Љуботиња до Паштровске горе и ја сам послије тога, да бих избегао хапшење, остао мје сец дана у илегалству. Давно је то било — прича Лука Ђурашевић — прије ровно пола вијека. И, ето, доживјех и овај јубилеј, Белведерски.

В. СТАНИШИЋ

ДОГОВОР ОКО ИЗВОРА

Хоће ли у љетњим мјесецима у Светом Стефану, Бечићима и Будви бити добовољно воде у водоводу још се не зна. Комуналци Бара, где су честе у току љета такође често суве упротивили су се будванском захтјеву да добију додатних 50 литара воде у сунди из подгорских врела у Црници. Будвани су за подгору урадили техничко рјешење да се преко Паштровске горе у њихов цјевовод у љетњим мјесецима улива још воде.

Из Бара је, међутим, стигла порука да се будванима неће дозволити коришћење новоизgrađene каптаже. Тиме би се кажу барски комуналци смањио долов воде у но воизgrađene бунаре из којих се вода припрема у водовод кроз тунел Созину до Бара.

Д. Новаковић

ИСТИЧЕМО

ГОРАНИ ЗА ПРИМЈЕР

ГОРАНИ БУДВЕ СУ У ПРОТЕКЛЕ дводесет године постигли запажене резултате: 1984. и 1985. године засадили су преко 80 хиљада садница бора и чемпresa, највише на голетима између Светог Стефана и Петровца. Пуну помоћ у том послу имали су од Ловачког друштва „Приморје“ и Основне школе „Стефан М. Љубишић“ из Будве.

Активност горана Будве није остала незапажена, па су Ловачко друштво „Приморје“ и Основна школа „Стефан М. Љубишић“ од Републичке конференције Покрета горана добили признање.

Златне значке Покрета горана добили су ЈОВО ЉЕШЕВИЋ и СВЕТОЗАР РАДУЛОВИЋ из Ловачког друштва. Златну значку и Златне плакете добили су Основна школа „Стефан М. Љубишић“ и наставник ДУШАН БОЖОВИЋ.

Прошле године, поводом 40-тих годишњица постојања покрета горана, објављен је прилог о горанима Будве, кога изворно преносимо, у жељи да и убудуће постижу још боље резултате.

Пружила се као букет расцветалих мајских ружа уз пјешчани руб обале, па окружене оградицама. Ловћена и плаветнилом Јадрана постаје прави град лепоте и град уживања. Паркови Будве, ње не дуге пјешчане плаже, модерни хотели и широке ције тне алеје, а посебно богатство медитеранског растиња и бага клима чине је изузетно привлачном за све посетиоце. Она тако постаје оаза за одмор и разонду.

За лепоту Будве и њен увјек атрактиван изглед добро вољно су задужени горани Будве. Они су од 1979. године, када је на иницијативу друштвено-политичких организација ове општине формиран Покрет горана (сада има 860 активних чланова), пошумили око 170 хектара горети Велег брда, Црвени Главице, Каменара и Петровца, а и места честих пожара у Кошљуну и Малом брду. Горани Будве веома активно ради на озеленавању прилазних путева, подизању нових паркова, уређењу шеталишта, садњи брврода, те заштити подигнутог зеленила у близини и даљој околини овог значајног туристичког места. За свој успјешан рад будванска горана су добили и више републичких признања међу којима посебно јесно го поузимају 12 златних, 31

сребрна значка и више диплома за ликовна и фото остварења секција Покрета горана.

Након катастрофалног земљотреса активност ове организације се састојала у помоћи на обнови порушеног подручја и посебно у пошумљавању горети са 130.000 садница бора и чемпresa. Посебну помоћ у њиховом раду прије радна организација за газдовање шумама из овог града КСРО „Јужни Јадран“ ООУР-а „Зеленило“, која обезбеђује сопствено учешће од 30-70% за радове пошумљавања.

Акције на пошумљавању су изводили углавном горани, али и Ловачко друштво „Приморје“, као и ученици основне школе „Стефан М. Љубишић“ из Будве. Као резултат тих активности чланови ове организације су на првом сабору Горана 1980. године у Рожајама добили 4 златне и 12 сребрних значака, а њихов успјех поновио се и на II сабору одржаном у Пљевљима 1981. године. Тада је ученица Ана Вујовић освојила друго место на ликовно остварење на тему горани и њихов град. Такође, на III сабору одржаном у Тито граду 1982. године Горани Будве су добили 3 златне и 7 сребрних значака, а Основна школа „Стефан М. Љубишић“ и њен ученик Милан Контић посебне дипломе.

Поуздано може да се каже да је сарадња Покрета горана Будве са ООУР-ом „Зеленило“ и Ловачким друштвом „Приморје“ јединствен примјер заједничког ангажовања на заједничком и одговорном послу очувања околине и природних лепота овог туристичког изузетно атрактивног краја.

Тако Будва, која је иначе стара преко 2.500 година и сврстава се заједно са најстаријим насељима на Јадрану, постаје сваким даном све млађа и лепша захваљујући раду њених Горана. Значајни историјски и културни споменици, а посебно Свети Стефан и Петровац који се налазе у њеној непосредној близини допуњују ову слику која је без премца и на туристичкој разгледници свијета.

Припремио: Д. НОВАКОВИЋ

ОТВОРЕН ДРАКТОР

ТРГОВЦИ БУДВЕ за наступајућу сезону добро су се припремили. Директор „Јадрана“, Чедо Шпадијер, каже да ће у витринама продавница ове трговинске организације бити изложени сви артикли широке потрошње.

Новину представља продавница типа „драгстор“ која ће бити отворена од шест ујутро до један сат послиje пола ноћи.

— Нудићемо искључиво прехрамбене производе, јер нам је циљ да гост Будве у свако доба дана и ноћи у љетњим мјесецима може да купи најнеопходније прехрамбене артикли, освежавајућа и алкохолна пића и разноврсну робу у лименкама и теглама, каже шеф продавнице, Лоло Пјерота.

Примјер говори да су се и трговци напокон уочили у укупну туристичку понуду, а, несумњиво, то ће им дојести и користи.

Д. Н.

ОСВРТ

„ЧИНИМО СВЕ“

ТЕЛЕФОНСКЕ ВЕЗЕ ИЗ БУДВЕ, Бечића, Светог Стефана и Петровца са мјестима у унутрашњости, посебно са онима ван граница и поред дугогодишњих обећања поштара да ће „бити боље“ и даље су „уско грло“ наше туристичке понуде.

Бројчанике на телефонима треба сатима окретати да се жељена веза успостави.

А, с друге стране, познато је да су издвојена позамашна друштвена средства да се овај будвански „Гордијев чвор“, разријести.

У Извршном одбору Скупштине општине кају да се „предузима све“ да телефонске везе буду уредне. У Пошти у Будви, такође, кажу: „чинимо све“ да телефонске везе буду добре.

Таква и слична обећања и једни и други дају већ годинама, али „ало“ је и даље слабо. Докле ће то потрајати први одговор се, напротив, не назире. Све се, како изгледа, завршава на оној пословичној: обећање лудом радовањем.

А, према туризму и туристима, као и грађанима и једним и другим више тако не би смјели да се понашају. Јер, између осталог, зна се да су у више наврата одобравана позамашна средства да „ало“ у свакој телефонској слушалици буде јасно, а не да се непрестано понављају нејасни сигнали.

Д. Н.

ДЕЖУРНИ КРИВЦИ

ПОД ОВИМ НАСЛОВОМ смо у прошлом броју листа објавили осврт нашег сарадника. Грешком у штампарији, испао је дио текста (крај), што је учинило да осврт буде непотпуни због чега се извињавамо и аутору и читаоцима. У овом броју објављујемо дио текста који је омашком изостао.

ПОДЛЕГА НОВИНАРА, међутим, према томе објакле до лазе, повод је и за једно друго значајно питање — изворе информисања и доступност информација. Јер, стражом новинару се све потребне информације „сервирају“ и „гарнирају“ на адекватан начин, на адекватном мјесту и са адекватног извора. До маја, посебно „локални“ по винари морају бити „трагачи“ за најчешћима информацијама, морају данима тражити неопходне податке, често уз бирократски позив, „добрите сјутра“ или „на длежни друг је службено од сутки“; односно у недостатку правог тражити „резервног“ саговорника, што често више и нијесу информације из „праве руке“.

Наравно, далеко смо од по мисли да „домаћим“ и „локалним“ новинарима треба посебно сервирати и гарнирати све неопходне информације како се то (углавном оправдано) ради за стране новинаре, али је заиста крајње вријеме да извори информирају смо о њима.

В. М. Станишић

цигарета марке „марлборо“, и филигранска радња Бранка Гласновића, где је покрајено, према његовим ријечима, сребра у вриједности од 600 хиљада динара.

Занимљиво је, да су лопови или лопов у сваку ранду улазили кроз прозор разбијајући стакло.

ПРОПСИ

НОВА ОДЛУКА О МОРСКОМ РИБАРСТВУ

НА ОСОВУ ЗАКОНА О МОРСКОМ рибарству СР Црне Горе Скупштина општине Будва овлашћена је да доноси ближе одредбе, па је Одлуком која је усвојена на сједници Скупштине од 12. јуна, између осталог одређено:

— Забрањен је риболов у лукама Будви и Петровцу у манипулативном простору, односно 200 метара од границе лука, затим на поморским пловним путевима и на мјестима на којима се на лазе положени подводни телефонски, телеграфски или електрични каблови, цјевоводи и др уређаји;

— Забрањује се риболов око рта Скочи-дјевојка на удаљености од војног објекта у кругу од 300 метара;

— Забрањено је обављање риболова у периоду од 1. маја до 30. октобра у времену од 8-18 часова на удаљености 300 метара од границе купалишта, на свим природним и уређеним купалиштима;

— Риболов мрежама стајачицама и то попуницима и ракијерама може се вршити од 1. маја до 1. октобра, а са осталим мрежама (букварама, простицама, гавунарама и др. може се вршити преко цијеле године).

Дозволе за спортски риболов издају спортска риболовна друштва а средстава од наплате за дозволе њихов су приход и могу се употребити за унапређење рада друштава за спортски риболов.

Одлуком су прописане тарифе за појединачне врсте спортског риболова (које доносимо у посебном напису).

Прописано је још да надзор врши инспектор за лов и риболов у општини Будва.

Да је овај дио Будве освијетљен како треба, до овога сигурно не би долазило, рекао нам је Јосип Марковић, власник филигранске радње у сусједству Бранка Гласновића, коју су лопови зашибили. СУП Будве, одмах је предузео акцију у отварању почињиоца ових крађа.

С. П.

ОБАВЈЕШТЕЊЕ ДРУШТВА ЗА СПОРТОВЕ НА ВОДИ

ОБАВЈЕШТАВАЈУ СЕ грађани да се сваког дана, од 9 — 12 и од 17 — 19 часова врши упис у клубове Друштва за спортиве на води (Клуб за пливање и ватерполо, Клуб за спортски риболов, Клуб за подводне активности и Клуб за једриличарство и мотонаутику).

Упис врши секретар Друштва у просторијама на пливалишту.

Годишња чланарина износи 1.200 динара, а пинонри и омладинци до 16 година плаћају 200 динара.

ИЗДАВАЊЕ ДОЗВОЛА ЗА СПОРТСКИ РИБОЛОВ

Дозволе за спортски риболов, Одлуком Скупштине општине издаје Клуб за спортски риболов, односно Друштво за спортиве на води, такође сваког дана од 9 — 12 и од 17 — 19 часова. Дозволе издаје секретар Друштва на градском пливалишту.

Чланови спортских риболовних друштава на подручју општине Будва поред чланарине плаћају за годишњу дозволу за спортски риболов 500 динара. За лов паранталима тарифа је 1000 динара, а за лов остима под свијешћу 2000 динара.

Само чланови спортских риболовних друштава са подручја општине Будва добијају годишњу дозволу, док сви други могу добити само дозволу за 5, 15 или 30 дана и то увек новчане накнаде.

ТАРИФЕ ЗА СПОРТСКИ РИБОЛОВ

Грађани СФРЈ који нијесу чланови риболовних спортских друштава са подручја општине Будва плаћају следеће тарифе:

— за лов подводном пушком	до 5 дана	3.000 дин.
	до 15 дана	8.000 дин.
	до 30 дана	15.000 дин.
— за лов остима под свијешћом	до 5 дана	2.000 дин.
	до 15 дана	6.000 дин.
	до 30 дана	12.000 дин.
— за лов паранталима	до 5 дана	1.500 дин.
	до 15 дана	4.000 дин.
	до 30 дана	8.000 дин.
— за лов туњама, панулама, штаповима и сл.	до 5 дана	500 дин.
	до 15 дана	1.000 дин.
	до 30 дана	2.000 дин.

Страни држављани који нијесу стално настањени на те територије СФРЈ плаћају накнаду утврђену за држављане СФРЈ увећану за три пута.

Средства наплаћена на име накнаде за обављање спорта ског риболова су приход спортивког друштва за риболов и могу се користити за унапређење дјелатности друштва за спортски риболов.

ЗАПИСАНО НА СТРАДУНУ

НЕКИ НОВИ ГОСТИ

ГРАД ПОД СРБЕМ је ових дана јуна препун туристичких радњица који су стигли из Француске, Велике Британије, СР Њемачке... Посјета је, кажу, овдашњим туристичким радницима, на нивоу прошлогодишње у исто vrijeme, а то је, изузетно добро.

Ипак, Дубровчани нијесу претјерано задовољни. Кажу, што се масовности тиче, сезоне је почела добро, али нема великог промета, пазари у кафанама и ресторанима су све тањи. Да ли су томе криве цијене које су овође, као и у другим мјестима на Јадрану порасле, или је, пак, у питању нешто друго?

— Нису гости она што су некад били, мало у шали и више обзично каже Никола Багорић, из Туристичког информативног центра у Дубровнику. — Све више страници залазе у самопослуге где купују вино, пиво, киселу воду, а све мање троше у ресторанима. Иначе, цијене нису високе ни у хотелима ни у другим ресторанима. Ето, у овим близјим ручак кошта 1600, а вечерја 1400 динара. А то за странца чија валута „скаче“ и док је на одмору заиста не представља никакву суму.

Сличног је мишљења и Тea Митровић која је запослена у галерији „Себастијан“ и у сталном је контакту са гостима.

— Неки нови гости посјећују Дубровник и одмају у њему, каже она. — Са танким цепом и скромним духовним потребама. Ето, ми смо некада продајали графике наших познатих сликара страницама и то свакодневно, а сада мало ко их купује. О сликама да и не говоримо. А страни гост који не може издржати 20 — 30.000 динара за таку ствар и није добар гост.

На Стадуну, том већа најљепшим шеталишту у нашој земљи је изузетно живо. Туристи, истински више времена проводе у шетњи, загледајући излоге и фотографишући град него у кафанама. Ако нешто и попију то су углавном — кафа и чај.

— Ја сам стално на овом плочнику и непрестано се „дружим“ са гостима, каже нам Славко Бумба, сликар из Требиња који портретише оне који то желе. Цијена за наше госте је 3000 динара, а за странце је 1000 динара скупље. Међутим, мало је странаца који ходе блиц-портрет. Скупим је. А некада је ишло као алва. Нисмо могли одолети. Збила гости су нам се промијенили...

С. Грегорић

ЧЕТИРИ ПРОВАЛНЕ КРАЂЕ

У НОТИ ИЗМЕЂУ 3. И 4. ЈУНА у центру Будве, догодише су се четири провалне крађе. Од, за сада непознатих лопова, покрадени су Ко зметнички салон, Јорданке Грбић, Фризерски салон, Садика Селовића, киоск „Победе“ код Тргног центра, одакле је одијето више пакета

цигарета марке „марлборо“, и филигранска радња Бранка Гласновића, где је покрајено, према његовим ријечима, сребра у вриједности од 600 хиљада динара.

Занимљиво је, да су лопови или лопов у сваку ранду улазили кроз прозор разбијајући стакло.

15. АПРИЛ — НЕ ПОНОВИЛО СЕ

ОДЈЕДНОМ НЕКО КАЖЕ: Не може се порд „Жуте греде“. Сазнаје од возача преко пута нас да сво време иду у круг. Колона која је пролазила поред њега не долази из Будве. То је колона која се враћа из истог смера. Враћа се натраг.

— Зашто нам то нико није рекао...?

— Ето рекао сам ја.

— Хвала!

Хтео не хтеш мора да се по наша онако како иде колона. Мора до краја, па назад. Колона је толико густа да нема места за маневар. Нема чак ни за најмаља кола. Боље да му тај возач није био као шта се догађа. Ишао би у круг, вртео би се... Сад интезивно гледа у кола која пролази поред њега. Као на бескрајној траци, пролазе скоро сви типови кола које зна: Пежкој, Заставе, Мерцедеси, Волге, по неки Остин, Шкоде, популарни Фића, њега има и дајвише.

Нема милиције. Нема никога да се сети да возачима помогне. А и да има, тешко би неко некога слушао. Ако је овог тренутка неко кренуо: тамо или амо, нема те сите која би га зауставила.

Одједном нека живост у колони. Чује се сирена, звучни сигнали. Колона брже креће.

— Пожурите! — довикује му човек кроз прозор кола што пролази поред њега. — Пожурите, може се преко... Старим путем.

Ништа не схвата, али дођаде гас. Колона заиста креће брже. Значи, нашао се пут. Пут људски... Човек ће увек наћи некакав пут. Пут људски... Може ли човек без пута? Не може. Све путеве, чак и путеве судбине, човек је смислио. Ето, и сад смисља: пут преко Топлиша. Фантастично... Гас...!

Будва добро изгледа. Кровови? Кровови нису добро. Отишли до ћавола! Али куће стоје? Зар то није мало. Рекли су: Будва је срушена до темеља? Лагали су. Будва постоји. Овако, с тесерасе, реће би се: град је претрио малу штету... Сад тек примећује, тамо у даљини, тамо где су били хотели. Можда због тога што му сунце бије директно у очи. Вероватно... Оптичка варка. Тамо је било пуно хотела, зграда...

Оставио је кола на улазу у Будву. Код поште. Далеко наоколо није било зграда. Неће бити опасности да нешто падне на кола. Једино ако се земља отвори. Насмејао се нервожно. Кренуо је у малу шетњу. О каква шетња, никад је није било! Зар је баш морао да долази у тај срушен град? Зар му је мало било срушене село, преплашени људи? Шта га је вукло ризику да полуди? Какве вајде од тога што је видео ужасне трагове земљотреса.

Народ на улицама. Збијени у мале гомиле, стоје на широким просторима. Далеко од кућа. Далеко од електричних водова. Од свега што је „горе“, што је опасно по живот. С другог kraja grada, ta mo iz sredine, povremeno pro-

јује понека кола: амбуланта, милицијска, било која. Скора свака са звучним сигналом. Сирена тражи простор, опомиње људе који се случајно нађу на путу.

— То возе неког из рушевина — чује се глас из гомиле. Значи, овде је било жртава. Кога да пита? Никога! То не би имало никаквог смисла. Чује касније. Највећи је да види. Зато је дошао. Да пође до пријатеља. Можда треба помоћи? То већ

сећа се: све је видео. Било је то премного за једну главу. За једног човека. Смутило му се. Мало га развеселило догађај у пошти. Кад је пошао по кола, кад је хтио да побегне из града, затекао је двадесетак људи пред поштом. Живо су расправљали с поштарима.

— Ма пустити ви нас да поштамо... Можда баш све није цркло... — говорио је упорно један високи млади човек. Имао је плаво одело и плаву кравату. Поново нешто плаво... Ах да, она плавуја... Неће га пустити, смео је да се клади. Нису га пустили, али он није добио опкладу. Човек је на необичан начин био упоран.

— Пре недељу дана сам се оженио. Морам да јој се ја-

— Морамо да телефонирајмо...!

— А пошта је отворена. Није вам брана... проговорио је у чуду старији униформисани поштански службеник. Онај што је мало пре нељубазно разговарао самим.

— Само сам мислио да нема смисла телефонирати ако су линије у квару.

Гомила је кренула ка згради поште. Одмах чим су чули вест да пошта није „затворена“, људи су кренули унутра без речи. Престала је свака галама. Понесени мишићи да постоји бар трунчица наде да се јаве својима, узбуђени људи просто су утучали унутра и дрогабили кабине, слушалице. Почели су да бесомучно окрећу бројеве.

Зар је важно? Јавиће се сва како Рајни... Покушао је да замисли лице своје жене. Она нагнута над радијом, слуша сваку вест. Ко зна какве све вести преносе одавде...? Плаче! Не плаче. Рајна мора да председи да је са њим све у реду...

Нико не добија везу. Мора да прошао читав сат. Нико није добио везу! Али нико не одустаје. У кабинама стоје људи по читав сат и не губе наду. Као зачарани.

— А шта ако затресе — ка же један човек из хола. Ка же као кроз шалу. Многима се учнило да већ тресе.

— Потрес! — одјекну неизговорена реч кроз целу пошту. Немушти језик допре до срца свих који су унутра. Они из кабине истрчавају. Неки застају, не верују. Други су потпуно ухваћени у зајму панике!

Старији униформисани поштански службеник мирно седи за пултом и мирно гледа испред себе. Једини се он од особља усудио да уђе у зграду. Неко је од њих морао са том силном гомилом да се нађе у пошти. Ако буде опасно, биће опасно и за њих — и за њега. Не показује никакве знаке узнемириња. Њему једобро поред „успаваног“ телефона. Чека сигнал. Покушава да кроз матлу даљине распозна лице будућности. Потражи бесконачно.

(Крај)

ЗЕМЉИН ПОМАМНИ ПЛЕС

Пише: РАДОМИР ЈОВИЋ

и чини. Иде, механички иде. Можда је зато и дошао у Будву?

Пред поштом десетак људи. Препознаје лица поштанских службеника.

— Добар дан! Ради ли пошта?

Нико не одговара. Неколико жена га гледа унезверено... — Зар би стајали напољу да ради? — пита и одговара старији човек у поштанској униформи.

— Покидала ова беснуља све! Отишlo у вражју мачтер!

— Хвала, — каже он и наставља даље. Ето, пошта не ради. Не може да се јави Рајни. И због тога је пошао. Као да јој каже да се не сецира? Како, кад је све отишло у „вражју мачтер“. Да јој

вим. Морам да јој се јавим да сам жив...

Сви су се насмијали. Како су лепо изгледали ти осмеси на лицима уплашених људи.

— Нека покуша — почели су да га подржавају остали. Он је тек тад опазио да је рука младог човека у плавом оделу у завојима...

— Скочио је са трећег спрата „Интернационала“ — рејао је човек који је стајао тик уз њега.

— Отворите пошту! — одједном је чуо свој одлучни глас. — Мора да се покуша. Не можемо овде да стојимо као будале, а да ништа не учинимо. Пустите нас!

То као да је био знак за узбуну.

— Пустите нас! — викали су људи!

викне: Не секирај се! Можда би га Рајна чула? Па ето, вијнује, нека га чује. Мука му је. Ништа не може да учини, муга се по срушеном граду, завирује људима у душу, у кутове несреће. Једини он овде нема шта да изгуби. Заједно људе не остави на миру, заједно не оде негде где нема људи... Е, кад би морао. Осећа страшну потребу за разговором, да гледа, да види све.

— Ми вам нећemo покварити телефоне. Они су у квару. А можда ће неко од нас до бити везу...!

Отприлике тако, сви гласови се слиште у велику преће молбу да се пошта отвори. Наједном се на том мјесту нађе десет пута више људи, но што је било кад је он дошао.

— Отворите пошту! — чују се свица страна.

Половина се нашла у кабинама. Половина у холу. Велики просторни хол стрпљиво подносио како двадесетак „несрећника“ који нису успјели да се прогурају међу првима. Нашао се он у првој групи. У почетку, и он је трчао од кабине до кабине, на дао се, чекао да неко изгуби животе, да баци слушалицу...

— Скочио је са трећег спрата „Интернационала“ — рејао је човек који је стајао тик уз њега. А онда је сео. Сео је на унущајни симс пространог прозора и припадио цигарету. Мора да је то била стота цигарета од тренутка потresa.

ИЗ СУСЈЕДНИХ КОМУНА

„КОШУТА“ ОБУВА ИТАЛИЈАНЕ

ЦИПЕЛЕ СА ОЗНАКОМ цетињске „Кошуће“ носиће ускоро и пробирљиви Италијани. Цетињска фабрика обуће, склопила је, наиме уговор са фирмом „Вимар“ из Ријефа на пословној сарадњи. Према том документу Цетињани треба да остваре приход од 15. милијарди лира. У прво вријеме Цетињани ће склапати дјелове обуће које производе Италијани, а потом ће извозити своје производе сусједима.

ЛИКВИДАЦИЈА ЗА „ОБНОВУ“

Извршили одбор Скупштине у Тивту усвојио је одлуку о ликвидацији Радне организације за обнову и развој „Тиват“ која је формирана након земљотреса 1979. године. Оцијењено је да даље постојање ове организације нема економског оправдања, односно њен даљи рад би прouзроковао губитке. Запосленима у овој организацији (двадесет и један радник) обезбиједиће се радна мјеста у привредним и ванпривредним организацијама ове општине.

ОДГОВОРНОСТ ЗА ГРЕШКЕ

У Тивту је поведена конкретна акција на рашичићавању годинама гомилачих слабости у овој средини. ООСК органа управе Скупштине општине Тиват расправљала је о пропустима у раду појединца у општинским службама, у дужем периоду. Због тога што су учествовали у незаконитом издавању грађевинских дозвола и што су неодговорним понашањем проузроковали штете и посљедице од ширег значаја, утврдиће се морална и политичка одговорност за неколико бивших и садашњих радника органа управе.

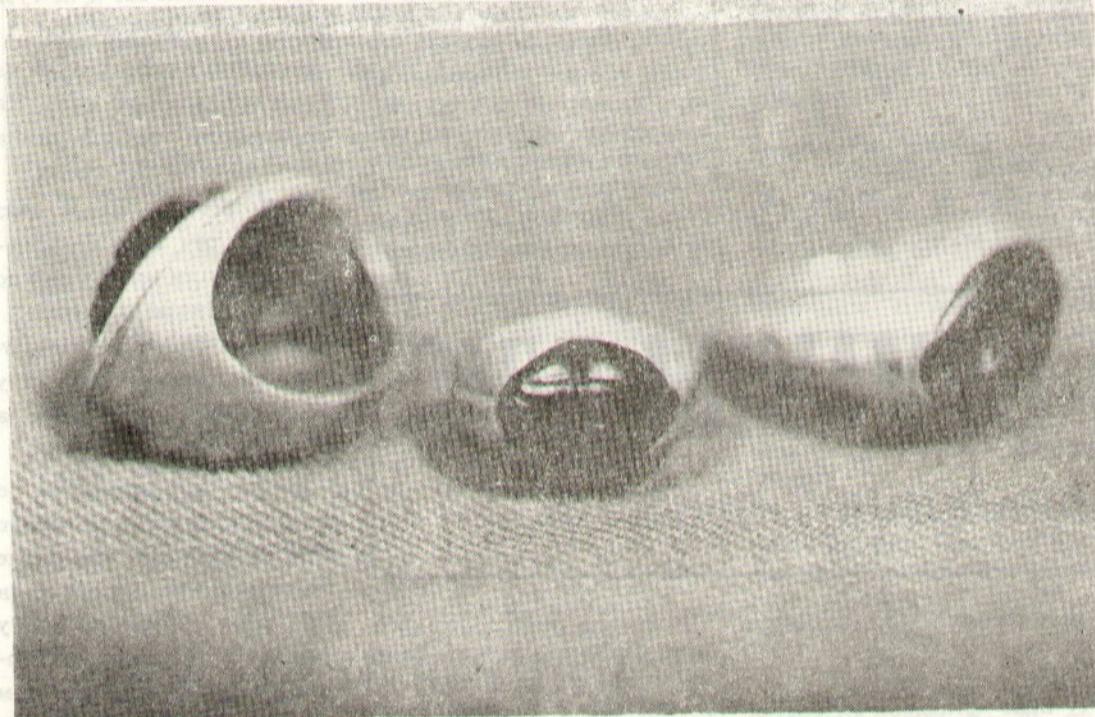
С. Г.

КУЛТУРНА ХРОНИКА

БОГАТ ЛИКОВНИ ЖИВОТ

БУДВАНСКА РИВИЈЕРА, током туристичке сезоне не интересује само сне, који долазе дасе одмарaju, сунчају и уживају у бистром и чистом мору, него и многе културне ствараоце, који нуде своје умијење многобројној туристичкој клијентели, која је већ запосјела готво сваки кревет, који се издаје у Будви, Бечићима, Светом Стефану и Петровцу на мору.

Задњих година туристички радници све више се скрећу култури. Поједињи хотелски комплекси, као што је Туристичко насеље „Словенска плажа“ и „Хотели Свети Стеван“, увиђају да туристички „производ“, мора добром дјелом да се ослања и на културне садржаје.

Из колекције будванског музеја

Прије шест година град-хотел „Свети Стеван“ отворио је своју галерију. Ње говим стопама кренуло је и Туристичко насеље „Словенска плажа“, прије три љета. Отворило је такође галерију. Ускоро ће то урадити и ОУР „Авала“. У обадвије, поред већ гласовите, Модерне галерије одвија се интензивна излагачка сезона.

Руководилац Галерије „Свети Стеван“, Буђо Митровић нам је рекао, да ће у њиховој Галерији гостовати: Милић од Мачве, Тања Николајевић, Миро Главуртић, Тахир Лучић, Иван Љацковић-Краоата, Доротеја Миловић, Младен Мирин и Велимир Тришки. У Галерији „Аркада“ на „Словенској плажи“, излагаће: Милан Никчићић, Давор Љуцијановић. Зоран Пурић, Деспот Деспотовић и Радован Ђуричковић. У Модерној галерији, како нас је обавијестио, њен руководилац, Јован Ивановић, излагаће: Мујо Јовићевић, Мехмед Заимовић, Константина Радованића, Драган Мојовић, Слободан Словинић, Глигор Чемерски и Бата Михаиловић.

У Будви, гост, током љета на више места може и да се портретира. Портрете ради, углавном студији ликовних академија или ликовних ствараоци. Већ двадесет љета постоји ликовна група „Могрен“ око које се окупљају десетине ликовних ствараоца.

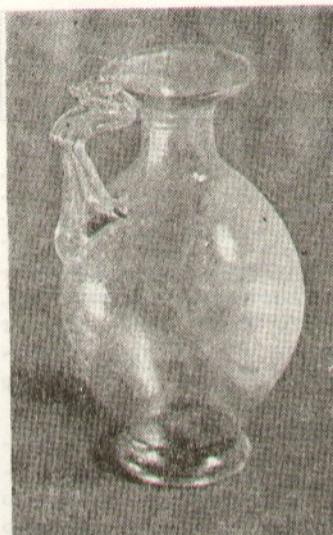
ОЗВИЉНА МУЗИКА И СУСРЕТИ СА КЊИЖЕВНИЦИМА

У оквиру југословенског фестивала „Дани музике“, који се одржава по петнаести пут на Црногорском приморју (у нашој средини једана-

чје представе: „Немушти језик“ и „Вријеме за бајку“. До краја године, биће изведено још пет представа и више монодрама.

АМБИЦИОЗНИ ПЛАНОВИ У МУЗЕЈСКОЈ ДЈЕЛАТНОСТИ

Музејској дјелатности у плану развоја свих култур-

ИЗЛОЖБЕ

МИЛИЋ ОД МАЧВЕ НА СВЕТОМ СТЕФАНУ

У ГАЛЕРИЈИ ГРАДА-ХОТЕЛА, 24. маја отворена је изложба сликара Милића од Мачве.

Занимљиво је, да је Милић од Мачве у нашој средини и прије самостално излагао. То је било на зидинама Старог града, негде средином шездесетих година, али, то није забиљежено у монографији.

Његово сликарство веома је познато. Ослоњено је на стваралаштву надреалиста и старијих мајстора Јеронима Боша и Питера Бројгела. Машта му је неисцрпна. Било када слика своје окружење, било портрете својих сељака, из Мачве или Златибора. Посебно су му за нимљиве слике о самом себи. Називи су одређени: „Луди Милић“, „Анти Милић“ итд. Ти двојици, дефилују на њивима сликама. Жеља му је да је увијек у центру збивања. Воли да је у „друштву“: Леонарда да Винчија, Платона, Пикаса, Вука Карадића. „Разговоре“ води са Наполеоном на Елби, „сусреће“ се са Стеваном Немањом, Кађаћорђем, или је на сликама усамљен. Размишља о универзитету. Руга се Њутновом закону природе. На сликама лете му балвани, подиже велике крстаче, цио свијет му је у једном хаотичном стању. Све слике или цртежи су му у једној безграничној слободи покрета.

Будванска општина покренула је и иницијативу за изградњу првог етнопарка Црне Горе на подручју Брајића на магистралном путу према Цетињу у засеку Угљешница. Почетак изградње првог етнопарка у Црној Гори, пре двије године, је у току слиједеће године.

Будванска општина покренула је и иницијативу за изградњу првог етнопарка Црне Горе на подручју Брајића на магистралном путу према Цетињу у засеку Угљешница. Почетак изградње првог етнопарка у Црној Гори, пре двије године, је у току слиједеће године.

Да поменемо у овој хроници и почетак интензивније санације и свих седам националних манастира: Подластре Ставићића, Подмаина, Прасквице, Дучјева, Режевића и Градишта.

Да поменемо у овој хроници и почетак интензивније санације и свих седам националних манастира: Подластре Ставићића, Подмаина, Прасквице, Дучјева, Режевића и Градишта.

С. П.

Ску. Ђорђе Кадијевић, пишући о Милићу од Мачве, каже: „Од своје прве слике па до данас, Милић од Мачве занимао се само за једну врсту сликарства — за ону која своје мотиве налази у не исцрпним ризницама маште. Истина је, да је он за такво опредељење имао интимну предиспозицију. Али је од не мање важности и стицај околности у коме је започео да се бави умјетношћу и формирао се као сликар. Биле су то ране педесете године, историјска ера отварања југословенског сликарства према актуелним токовима европске и сјеветске умјетности. У том раздобљу улога главних актера припадала је сликарима генерације старијих од Милићевих вршијака. Али, док су смјели „Децембарци“ трасирали пут ка модерном изразу дотле невиђеном у нашем сликарству, заокупљајући се превасходно категоријалним проблемима форме у знаку бима апстракција — фигурација, из позадине је већ „узимала залет“ млађа генерација која ће се окупљена у групи „Медијала“ крајем педесетих година окренути питањима садржаја слика и сијеа сликаног призора. И док су парадигме „Деџембарац“ биле у дјелима кубиста, експресиониста и апстрактних сликара у Браку, Пикасу, Мондријану, Матису и Кандинском, и у дубљој по задини у Сезану и Ван Гогу, за ове млађе и за Милића са њима, инспирација је била сликарство надреалиста, а непосредни узори дјела Далија, Де Кирика, Ернеста, и у даљем позајму Бројгела и Боша“.

С. П.

ЂЕВОЈАЧКА ПЛАЖА

Још се шапче понајдража, Ђевојачка бјеше плажа. Од погледа мушки скрета, у чедност тајновита. Тада бјешу у строгом свијету. Наше баке у свом цвијету. Сада плажом на пржини, Сунчају се у бикини.

СИМПОЗИЈУМ МАТЕМАТИЧАРА

ОД 26. МАЈА ДО 1. ЈУНА у хотелском комплексу у Бечићима одржан је међународни симпозијум математичара са темом „Комплексна анализа и њена примјена“.

На овом значајном међународном скупу математичара учествовали су представници 17 земаља: САД, СССР-а, Бугарске, Њемачке демократске републике, Велике Британије, СР Њемачке, Финске, Грчке, Холандије, Иције, Јапана, Канаде, Польске, Португалије, Шведске, Шпаније и Југославије.

— Циљ симпозијума је, да се упознамо са најновијим резултатима, односно изучавањима који су остварени у овој математичкој области, рејкој је угледни професор београдског природно-математичког факултета, др Војин Џајовић.

П. С.

УМРО СЦЕНОГРАФ СТЕВО ШКОРИЋ

ИЗНЕНАДА, 26. МАЈА у нашем граду преминуо је у 47. години филмски сценограф Стеван Шкорић. Шкорић је радио на мно-

гим југословенским филмовима, а у Будви је био ангажован као други сценограф на реализацији филма „Залубљени“ западноњемачке

филске куће „Витингхоф“, која овај филм реализује са Арт филмом из Београда и нашим „Зета филмом“.

С. П.

МИЛИКА ПАПЛОВИЋ:

ПЈЕСНИК ВЕЛИКЕ ТЕМЕ

Бошко Богетић: САДАШЊЕ ДРВО, Просвета - Београд, 1985.

САДАШЊЕ ДРВО је осма по реду књига поезије Бошка Богетића. Његове су се књиге појављивале овим редом: БРАТ ПРЕМА БРАТУ (1969.), ГРЕШНИ БОКОР (1971.), ВРТ У БУДВИ (1975.), БОГ МЕЂУ ЧОКОТИМА (1978.), СКАКАВАЦ У ЗЕЛЕНОМ ФРАКУ (пјесме за дјецу, 1979.), МОРЕ ПРЕД ПРАГОМ (1982.), ВРЕМЕ ЗА СЛАВУЈА (1984.).

Извадак из хронике ЦРВЕНИ ГАЗОВИ, познатог публицисте Љуба Анђелића, стављен је на прву страницу као мото ове пјесничке збирке, и садржај тог извјетка оивичава тематски простор овог Богетићевог дјела. Шта нам казује тај извод из ратне хронике?

ИЛИЈА БОГЕТИЋ, борац Ловћенског НОП одреда, пјесник стриц, пао је јуначком смрћу у неравној борби — сам настрем десетине кивних колаборациониста. Нашем пјеснику тада је било једва два године. На ОНДАШЊЕМ стаблу, иза којег се борац бранио, ни до данас нијесу зарасли ожилци што су их запарали куршуми нападача. Пуцњи су утихнули тек пошто је партизански борац усмирио, а на разбојишту, са друге стране, легло још пет мртвих глава. Међу људима и млади судски приправник ДРАГУТИН МЕДЕНИЦА, јединиц син у оца и мајке. Непосредно видјевши овај крвави чин, мајка је заповиједила да се и лијес човјека, „који јој је угасио дом” сахрани како доликује, јер њен јединиц није, рече она, погинуо „од руке кукавице, већ од руке правог јунака”.

Тако се погибија ИЛИЈЕ БОГЕТИЋА разликује од сличних херојских жртвовања тиме што је у њој окружна игра судбине до крајњих грааница згуснула драматику трагичног. Најживља стваралачка машта, са изузетним смислом за фантастику, у поређењу са овим видом реалности не досеже даље од наивног ината Лилипутанца да са чини портрет Гуливера.

У ратном потресу свијет је изокренут наглавачке, и појединачно присуства у њему дјелатност фермента прогресивног ума. Све је тада помјерено, из какве-такве, претходне равнотеже, све је лишено радије гравитације, а нову још није засновало. У таквом су кобу, дакле, нико сасвим извесно не зна на чemu је.

На инверналном позорју под отвореним небом усправно стоји стабло-борац и носи своје ране, а пјесник га види као симбол и метафору. У умјетничкој трансформацији стварности оно је, као у античким или Шекспировим трагедијама, алегорија мноштва и знак антејске укоријености бранитеља васцијале смислености постојања. Оно је, дакако, и прича о оном који „па дајући расте”. Па ипак, тема добија безмјерност значења и дубину трагике тек са оним и онаквим поступком мајке, невољно стављене у улогу митске Ниобе.

Пјесник БОШКО БОГЕТИЋ настоји да ОНДАШЊЕ СТАБЛО види као ново, СА-

ца Бошко Богетић ће рећи:

Свуда си присутан само не у свом телу, учвршћујући тако упориште тачке своје на де и вјере у садашњост и будћност свијета баш онаквог какав је означен пројекцијом из снова устанничког надахнућа.

Иза уводних поема слиједи бујан и раскошан поетски врт под насловом САДАШЊЕ ДРВО, а књигу затвара завршна поема СОВА ИЗ СЕНЕ. У циклусу Садашње дрво, који је хомоген поетски грумен препун духовног сјаја, ређају се изванредне лирске и мисаоне пјесме: Мачка и птица, Сунце и месец, Перо, Море, Месец, Волим те човече, Горшак на мору, Грлица и јесен, Семенка маслине, Сунце, Туђи крај и друге. У њима се сусреће поетски говор модерне структуре и израза, богата слика лирских осјећања, пјесничких слика и језичког навирања. Ту заиста, како о свом стваралачком заносу рече сам пјесник, ПЛАМТИ МОЗАК КАО РУЖА) НА ВРХУ ПЕРА.

Ова Богетићева књига начиње вишедимензијалну и крупну тему. За сада је она, у овој збирци, тек издвојена и означена поетском демаркационом линијом, што је значајан резултат овог аутора. Евидентни су његови поетски таласи који, различитим интензитетом или сваки пут разговијетно, ударажују унутар означеног рама теме, мада је она, будући безмјерна и неисцрпна, нудила и нуди више.

Пјесник Бошко Богетић је, по несумњивој стваралачкој заслуги, стекао ову тему у наслеђе, а љубитељима поезије својом књигом САДАШЊЕ ДРВО учинио драгоцен појак. Њоме се он представио као расипник над тврдичлуком свијета и као премоћан лирик над цинизмом наше клаустрофобичне цивилизације. Задовољство је такву књигу препоручити свима којима свеж духовни залогај увијек замирише на ЈОШ.

ТИ ЖИВИШ ЈЕДНОМ
ЗАУВИЈЕК РОЂЕН
У ДОМУ БЕЗ КЉУЧА

И доиста, револуција јесте дом без кључа, али зато и огњиште на којем је много кљуčа, и на којем пјесникови дјеци ватре није најманчи плам у букињи. За бесмртног бор-

СРЕДЊОШКОЛСКИ ЦЕНТАР

МАЈА ЛАЛИЋ - најбољи ученик

У ВАСПИТНО-ОБРАЗОВНОМ процесу похвале и награде, према свим педагошким принципима, треба да имају велики и трајан ефекат у стимулisanju ученика на рад.

Данас, када се цјелокупно наше друштво бори за квалитет, када су нам потребни млади и стручни кадрови, неоходимо је истичати, примјером најбољих, потребно је пратити и помагати им у стручном усавршавању и омогућити да по завршетку школовања добију одговарајући посао.

Имајући све то у виду, Заједница ученика и Омладинска организација школског Центра већ више година спроводе акцију „Бирамо најбољег ученика — омладинца“. Сваки десети ученик овог Центра постиже одличан усјек, а ове године између пет најбољих: Маја Лалић, Милица Папловић, Вишиња Мартиновић, Ксенија Медиговић и Марјана Зец изабран је најбољи ученик — Маја Лалић, ученица II разреда Заједничких основа средњег усјереног образовања.

Поред одличног успеха, (све петице) и примјерног влађања, Маја је веома ангажована у ваннаставним активностима, раду Заједнице ученика и Омладинске организације у Центру. Тако је Маја, ове године била предсједник своје одјељенске заједнице, предсједник Заједнице ученика Центра, члан Наставничког вијећа, члан литеарне и рецитаторске секције, и све своје бројне обавезе обављајући пет.

Маја из свих наставних предмета има одличне оцене, али њена љубав, склоност и рад на страним језицима, ове године, дали су изузетне резултате.

На Републичком такмичењу из енглеског језика, међу четрдесет кандидата, Маја је освојила друго место, па је представљала нашу Републику на савезному такмичењу у Скопљу.

То су чинијенице о Маји које су могле бити мјерене пре ма критеријумима ове добро замисљене и организоване акције. Међутим о Маји се може говорити не само као о примјерном ученику, већ и као о доброј и омиљеној дружици, скромној и ненаметљивој дјевојици, која своје многобројне квалитетете и врлине свакодневно потврђује онако како то доликује првом омладинцу наше социјалистичке заједнице.

Мајина љубав према страним језицима, већ ју је определила да своје школовање настави у Будви, на усјерену за туристичке техниче чаре, што је за Средњошколски центар и овај град један квалитет више, јер су нам до сада најбољи ученици угледном одлазили у друге средиште на даље школовање.

Друштвено политичка заједница и радне организације из Буџве требале би са ви-

ше пажње и „слушај“ да прати и помажу развој примјерних и добрих ученика, јер свака инвестиција у њихов развој могла би вишеструко да се врати.

Б. ПАПЛОВИЋ

ДОБАР ПОЧЕТАК
РАДА ПЛИВАЧКОГ
И ВАТЕРПОЛО
КЛУБА

ЗА ПОТВРДУ КОНСТАТАЦИЈЕ из наслова довољно је навести само неколико података:

Уписаных активних чланова — пливача до 12 година старости има 135, а оних до 16 година — 12. Око 40% су пионирке.

Активних ватерполиста (до 16 година) има 14, а оних до 18 година — 11, омладинаца 9. То значи да укупно у Клубу има 185 активних чланова. Међутим, треба примјетити да је мало ватерполиста како старијих тако и оних млађих узрасла, па би тај број требало повећати.

За тренера пливача ангажован је Миодраг Рађеновић, професор физичког васпитања који има и вишу тренерску школу. Он је познати пливачки стручњак, а три године не узастопно био је првак Југославије у пливању лептировим стилом. Године 1979. био је и првак Балкана.

Тренинг пливача обавља се сваког дана три сата ујутро и три послије подне, по програму који је понудио тренер Рађеновић.

И Томо Лазовић, бивши играч Партизана ангажован је да тренира млађе ватерполисте, а постоји намјера да се ангажује један врсни ватерполо тренер са стране за прву ватерполо екипу.

С обзиром да се уређује пливалиште, као и друштвене просторије, да је ангажован тренер Клуба, именован професионални секретар Друштва, те ангажована још двојица помоћних тренера (уз одговарајући хонорар) — треба очекивати да ће Клуб за пливање и ватерполо ове се зоне постизати боље резултате, како на спорско-техничком, тако и на васпитном пољу.

СУСРЕТИ

ВИШЕ
УЗРОКА ДЕБАКЛА

Фудбалер Будве Станко Думнић је већ неколико недеља на мети менаџера. Многи желе да га виде у својим редовима, гај, то није повод за разговор већ његов некоректни поступак који је направио на утакмици са ОФК „Титоградом“. Овај, до ове утакмице, по све примјерни играч, двадесет минута прије краја напустио је терен, и та ко своје другове оставио на цједилу.

— Већ неколико утакмица моји млађи другови се понашају веома некоректно и неодговорно какве думнић. — Дисциплина је попустила је да се у том тренутку осјећао понижено. Знам да сам погриешао и да су ми сви замјерили па овим путем желио бих да им се изједну.

* Ваши посљедњи резултати говоре да се у клубу дешава нешто чудно?

— Попустило је да се у свим шавовима. Напустило је неколико чланова ултраве, већ након првог кола. Прије извесног времена клуб је напустио и други трећи Горан Калезић, одлазе и фудбалери. Све то тако иде без правих обавештења. А уз то тренер Десимир Тодоровић појединцима толерише недисциплину што се негативно одразило у посљедњих неколико кола. Ако се овако насташи можда ћемо доћи у ситуацију да се грчевито боримо па опстанак у лиги.

* На вашим утакмицама су диде су „играле“ своју игру?

— Овакво дијељење правде је криминал. Мислим да и они добро знају да смо неорганизовани, па и они користе нашу слабост.

* Нека препорука?

— Неопходна је годишња скупштина клуба, па да се изaberu људи у управи, стручном штабу који ће одговорити обављати свој дио послана.

С. Г.

ТУРНИРИ НА ПЛАЖИ

У СКЛОПУ прославе десетогодишњице постојања ОК „Авала“ нови друголигаш организоваће по угледу на Бразилце, Италијане и друге, два турнира на плажи. Први ће се играти од 6 до 11, а други од 15 до 20 јула. Екипе ће сачињавати по два играча а играт ће се у два добијена сета.

Пријаве за турнир уз уплате 1.000 динара по играчу подносе се до трећег јула. Сви сусрети ће се одржати на пјешчаној Бечићкој плажи. Обезбиђење је наградни фонд од 200.000 динара. Побједнику ће бити плаћен смјештај — сви остали учесници сами ће плаћати. Екипе које се благовремено пријаве добиће раније пропозиције, а остали на лицу мјеста.

Организатор турнира који ће бити несумњиво права атракција за туристе је „Авала“ а стручну помоћ ће пружити наш прослављени репрезентативац Александар Тасевски.

С. Гленца

Оdbojkaši „Авале“

УСПЈЕСИ

ОСТВАРЕНИ САН

ОСВАЈАЊЕМ првог мјеста на недавно одржаном квалификационом турниру у Пожаревцу одбојкаши Авале освојили су дугогодишњи сан — пласман у другу одбојкашку лигу. Послије неуспјеха у предходним квалификацијама појачана је активност свих у клубу. Агилна управа успјела је да обезбједи неопходна средства за несметан и квалитетан рад, пронажене су праве замјене за играче који су у међувремену напустили клуб. Привременим ангажовањем др Драга Томића појачан је стручни штаб.

НОВОСТИ ИЗ БК „БУДВА“

УСПЈЕХ ФЕХМИ ХУСЕИНА

НА ТРОДНЕВНОМ БОКСЕРСКОМ турниру у Титовом Ужицу, прошлог мјесеца одржана је југословенска ревија „Млади шампиони“. На овом традиционалном такмичењу учествовао је млади боксер „Будве“ у папир категорији Фехми Хусеин.

— Традиција је настављена, вели његов тренер Павле Буџај. — Поред наших изврсних боксера, као што су Ратковић, Перкин, Митровић, Јовановић и други, који су се истицали широм Југославије поново у нашој средини имају једног добrog и даровитог борца. Он је са лакоћом прошао све препреке на титоузничком турниру. У финалу за противника је имао Лукића из екипе БК „Београд“. Побиједио га је, пошто су Лукићи судије дискавалификовале. Тако је у витрине нашег клуба стигло још једно златно одличје.

МАХМУТОВИЋ ПРЕШАО У БУДУЋНОСТ

Доскорашњи боксер „Будве“, Зеко Махмутовић, недавно је приступио прволигија Титограда. Први меч за нови гашкој екипи „Будућност“ из клуба је имао против БК „Ријека“.

Резултати таквог рада били су видљиви још током такмичења у Републичкој лиги у којој је надмоћно освојено прво мјесто. Правог конкурента Будвани нијесу имали ни на турниру у Пожаревцу на којем су сви противници (правци република и покрајина) убедљиво поражени. Све то указује да „Авала“ има квалитет који гарантује сигурну друголигашку будућност.

— Већ неколико година имају квалитетан тим који има што да покаже и у савезном рангу такмичења. Реорганиза

ција такмичења онемогућила нас је да раније остваримо овакав успех, каже предсједник клуба Владо Дапčević. — Стручни рад и квалитетни играчи кадар гаранција су да се можемо равноправно супротставити свим другим лигашима.

— Наш дугогодишњи рад се коначно исплатио каже најскуснији одбојкаши Драган Маровић. — Ова генерација је заслужила да се нађе у савезном рангу такмичења.

С. Гленца

РАТКОВИЋ — ТРЕНЕР

Најбољи боксер „Будве“ Видо Ратковић, који је још члан паичевачког „Динама“, недавно је промовисан у боксерског тренера.

— Привремено сам окачио боксерске рукавице о клин. Повећавам се тренерском поизви, као и Радоје Ђуровић. Оба су недавно на семинару у Сарајеву положили на тамошњем факултету за Физичко васпитање звање за боксерског тренера, рекао нам је Ратковић.

С. Паповић

КАРПОВ — ГОСТ „МОНТЕНЕГРОТУРИСТА“

ОД 19. ДО 25. МАЈА У ГРАДУ-ХОТЕЛУ, боравио је као гост „Монтенегротурист“а, бивши савјетски шампион у шаху Анатолиј Карпов. Прикупљао је „снагу“ за бугојански турнир, који ће у смијету бити упамћен као најјачи који је икада одигран, а и за предстојећи меч за титулу савјетског шампиона, којом жељи да поврати у срету са Гаријел Каспаровим.

— На прекрасно Црногорско приморје, дошао сам да се одморим и рекреiram. Али, и овде нијесам био миран. Разговарао сам са више новинара. Америчком новинаршу Шелброну Лиману дао сам

интервју за америчку телевизијску мрежу (за 40 телевизијских кућа), који ће бити емитован у ударном термину. Поново сам разговарао са мојим добрым пријатељем Дмитријем Ђелицом за сарајевску Телевизију. Остале дане сам искористио за купање у овом изузетно прозрачном чистом мору и игрању те миса са мојим тренером Сергејем Макаричевим.

О бугојанском турниру, нам је рекао, — претендентата за прво мјесто има више, а све ће се тек знати, вјероватно на завршетку посљедњег кошта.

О себи је рекао: „У доброј форми, осјећам се добро, оран сам за игру. Смета ми што ме сви дочекују као бившег првака свијета и радим поново на томе да титулу по вратим!“

Стицајем околности Анатолиј Карпов је прославио у нашој средини 35. рођендан у друштву предсједника СО Будва, Влада Дулетића и предсједника СО Бар, Јусуфа Каламперовића. Те ноћи на „Словенској плажи“ пала је и идеја да Будва ускоро буде домаћин свим бившим првацима свијета, паравно, који су у животу.

С. П.

